

om ikke meget blodig, saa dog meget haard Kamp, der har fundet Sted mellem Studenterne og de Aarhus Dragoner. Det hedder derom i „Aarhus Stiftstidende“: „Studerne stode som en Mur; skønt flere Heste stejlede og faldt over hverandre, lod de grønne sig ikke rokke fra den Plet, de stod paa. Man mærkede, det var Mænd, der tog Sagen med Selvtillid og Alvor“. Saaledes blev der altsaa kæmpet i Jylland. En Dag legede de med hinanden, at de skød Mundelstrup By i Brand. Det synes stadig at være Studenterne, der sejrede, og det var Dragonerne, der ikke kunde klare sig for dem. Det har for øvrigt været en meget anstrengende Tur for disse Studenter. Ikke blot legede de om Dagen Soldat og kæmpede med Ministerens Dragoner, men ogsaa Aftenerne synes at have været meget anstrengende for dem, for saa, hedder det, trak de de sorte Benklæder og Lakskoene frem, gik til Dans, sang Viser, holdt Taler og samledes til Slut om Punschebollerne. Saaledes var deres Tog op gennem Jylland. Det er til saadanne Narrestreger, vi give Statens Penge ud. Det var dertil, at Rigsdagen i Fjor — Socialdemokraterne stemte ganske vist imod — forhøjede denne Forenings Understøttelse til 800 Kr. Hærens Soldater, Dragonerne, skulle med i dette Skuespil, denne Krigsleg; paa den Maade er det, den ærede Minister vil gøre vore unge Skytter militaristiske. Jeg haaber dog ikke, han skal faa noget Held med sig. Jeg kunde for Resten have Lyst til at gøre det ærede Medlem for Ribe (Busk) opmærksom paa denne Sag. Han er imidlertid ikke til Stede. Han har ofte sagt til os her i Folketinget, at det stod for ham saaledes, at Skytteforeningerne var enten Militarisme eller Gøgl. Naar man ser, hvorledes den ærede Minister optræder, faar man Indtrykket af, at det først og fremmest er Militarisme, at Skytteforeningerne ikke alene skulle være en Forskole for Hæren, men de skulle operere sammen med Hæren og de skulle vel snart være en Del af Hæren.

Jeg skal saa med nogle Ord omtale Flytningen af de to Krudttaarne. Jeg har bebrejdet den ærede Minister, at han har foretaget en Flytning af to Krudttaarne ud til Fæstningen. Jeg har ikke bebrejdet ham, at han har fjernet Krudttaarrene her fra København; det fandt jeg var fuldt ud rimeligt, de laa som en uhyre stor Fare for Københavns By og Befolkning, og de burde fjernes. Men derimod er jeg en meget bestemt Modstander af den Maade, hvorpaa hele denne Sag er bleven

ordnet. Det er noget ganske nyt, man her er kommen ind paa. Vigtige Dispositioner træffes bag Rigsdagens Ryg; Ministeren henvender sig til nogle ganske faa ledende Mænd oppe i Finansudvalget, træffer sin Aftale med dem, og naar han har Finansudvalgets Ja, har han nok, saa mener han, han kan foretage en saadan Foranstaltning, som her er Tale om.

Den højtærede Minister siger: En Flytning er en administrativ Sag; jeg har ikke behovet nogen Bevilling. Nej, hvorfor har den ærede Minister ikke behovet nogen Bevilling? Fordi han har bortsjakret Statens Ejendele. Han har solgt disse Ejendomme uden at have faaet Lov til at sælge dem. Vilde han have sine Krudttaarne flyttede, vilde den naturlige Vej have været, at han kom til Rigsdagen, forelagde Sagen for os og fik den nødvendige Bevilling. Men han gaar bag ved Rigsdagens Ryg. Det var det, Berg i sin Tid kaldte Luskepeterpolitik. Det er det, der nu praktiseres i Mørke, bag Rigsdagens Ryg. Den ærede Minister har selvfølgelig ikke kunnet flytte disse Krudttaarne uden Penge, og hvordan skaffer han sig dem? Han faar $\frac{1}{2}$ Million, men den vil aldrig nogen Sinde hverken komme ind paa Finansloven eller paa Statsregnskabet. Venstre bebrejdede i sin Tid Minister Hørring meget stærkt, at han solgte 9 Tdr. Land af Landbohøjskolens Mark uden at spørge Rigsdagen, men der var den Forskel mellem Hr. Hørring og den nuværende Krigsminister, at Hørrings Penge gik ind i Statskassen, de kom ind paa Statsregnskabet, de bleve førte til Indtægt for Staten. Men det, som Krigsministeren sælger, i hvilken Lomme det forsvinder, det er der ingen, der ved. Det er en privat Handel mellem den ærede Krigsminister og Hr. Heide. Hr. Heide fik overladt, saa vidt jeg husker det, 26,000 Kv.-Alen, som ligge til højre for Langebro, hvor den ny Boulevard skal gennemføres som Fortsættelse af Langebro, der, hvor Sporvognen og Jernbanen en Gang ville komme til at gaa. Det er Arealer, der ville have meget stor Værdi i Fremtiden. For disse 26,000 Kv.-Alen paatog Hr. Heide sig at flytte Fredskrudttaarn Nr. 2. Jeg tror, at Hr. Heide har gjort en udmærket Forretning der; men det har jo heller ikke været Ministeren om at gøre at faa disse Arealers Værdi betalt. Det, det var Ministeren om at gøre, var at faa Krudttaarrene flyttede og først og fremmest at faa dem flyttede ud i Fæstningen.

Men Ministeren har tillige opnaaet et